

Uvodnik za 2. izdanje

Zahvaljujem se svima koji su kupili ovu knjigu (ali i onima koji će je tek kupiti) i time pridonijeli pojavi 2. izdanja, čiji primjerak sada držite u ruci. Prvo je izdanje (1.000 primjeraka) našlo svoj put do čitatelja i knjižara diljem Hrvatske, a neke su knjige otišle i izvan granica, i sve se to dogodilo u samo 4 mjeseca.

Lothar Hirneise

Autor Lothar Hirneise gostovao je u Hrvatskoj u prosincu 2008.g. kako bi promovirao hrvatsko izdanje svoje knjige, održao je četiri popularna predavanja i bio gost u emisiji Hrvatske televizije "Na rubu znanosti". Nadam se da to nije i zadnji posjet g. Hirneisea Hrvatskoj.

Uvodnik za 1. izdanje

Znanje. Svakom je potrebno više znanja. Jer pomoću znanja više je i zdravlja, tog esencijalnog stanja dobrobiti čovjeka. Nažalost, danas smo svjedoci sve većeg broja bolesnih ljudi, ordinacije i bolnice su pretrpane pacijentima, premalo je liječnika, državna zdravstvena osiguranja su pred bankrotom,...

Može se reći da je oduvijek bilo bolesti. To je točno, ali točna je i činjenica kako većina današnjih bolesti nisu iste one koje su nekada harale, a kojih smo se riješili boljom higijenom. Sada ima više "novih" bolesti kao što je rak i svakome je već jasno kako rak nije problem "loših gena".

Darko Vujnović i Lothar Hirneise

Nije moguć tako velik broj genetskih mutacija u samo 100-150 godina, već je broj oboljenja povezan s promjenama u načinu životu današnjeg čovjeka. Osiromašena hrana, industrijski otrovi, svakodnevni stres, ali i dulji životni vijek stavljaju pred čovjeka današnjice veće izazove u održavanju zdravlja.

Zato je danas ova knjiga tako po-

trebna. Ne samo zbog oboljelih od raka (karcinoma, sarkoma, leukemije i limfoma), ne samo zbog 20.000 novooboljelih u Hrvatskoj (svake godine), već i zbog svih zdravih koji bi mogli oboljeti. Znanje izneseno u ovoj knjizi poslužit će kako za kurativu, tako i za preventivu.

Autor Lothar Hirneise nije liječnik (iako je 10 godina radio u zdravstvu), ali to nije nedostatak već suprotno, to je njegova prednost. Gospodin Hirneise iznosi rješenja koja funkcioniraju u praksi s odmakom od medicinske struke i čistim logičkim zaključivanjem. I upravo je logika njegova najjača strana. Tražeći odgovor na pitanje "Kako izliječiti rak?" proputovao je cijeli svijet i upoznao veći broj uspješnih načina liječenja, te na tisuće oboljelih što su se uspjeli izliječiti.

Sva ta iskustva sažeta su u ovom remek-djelu otkrivanja uzroka bolesti i uspješnih načina liječenja raka. Njegovo iskustvo također jasno i nedvosmisleno dokazuje kako zlatni standard liječenja raka konvencionalne medicine (operacija, kemoterapija, zračenje) u praksi ne funkcionira. Rak se može uspješno liječiti jedino ako se oboljelog gleda cjelovito, a to je način na koji holistička medicina gleda čovjeka, te je Lothar Hirneise pristalica takvog holističkog pogleda na zdravlje.

Njegov je zaključak jasan: **rak je izlječiva bolest**. Čitajući ovu knjigu i vi ćete se uvjeriti u to. I ne samo to, postoji pregršt uspješnih terapija liječenja, a u knjizi je opisan i Hirneiseov jedinstveni lječilišni protokol kojeg je on nazvao "3E" (pravilna prehrana, detoksikacija organizma i mentalna energija). Družeći se s doktoricom Johannom Budwig, shvatio je golemi potencijal uljno-proteinske prehrane koju je propisivala svojim pacijentima, te je prihvatio njena načela. Hirneise je uočio da je pad energije konstanta bolesti, a za uspješno prevladavanje bolesti, nužan je porast energije.

Lothar Hirneise je predsjednik njemačke udruge "Ljudi protiv raka" i osnivač "3E centra za rak" u Buochu kod Stuttgarta. Svakodnevno je u kontaktu s oboljelima i pomaže im pomoću savjeta, predavanja, seminara, izdavanjem knjiga i časopisa. Ova knjiga je do sada objavljena na njemačkom i engleskom jeziku, a u prvom hrvatskom izdanju ove enciklopedije alternativnih načina liječenja raka po prvi je put objavljen tekst o kauzantici i opis uspješne metoda doktora Simoncinija.

Nadam se da će vam podaci iz ove knjige pomoći u održavanju i postizanju zdravlja. S dobrim željama i pozitivnim mislima prepuštam vas čitanju.

Darko Vujnović

Predgovor 1. hrvatskom izdanju

Draga hrvatska čitateljice, dragi hrvatski čitatelju!

Nakon nekoliko godina rata i duge patnje Hrvatska je konačno opet na putu da se odmori od silnih napora što su je zadesili u zadnja dva desetljeća. Ali to nažalost ne važi za sve segmente života. U ratu protiv raka još smo daleko od pobjede, te se još mnogo toga mora nadoknaditi. Pogotovo se holistička medicina nije mogla toliko razvijati koliko je to bilo moguće u drugim europskim državama, barem što se tiče samih začetaka.

Zato je sad još važnije započeti informiranje liječnika i pacijenata o svjetskim i europskim obećavajućim terapijama. Sve više oboljelih od raka shvaća da tumor nije dovoljno samo operirati, ozračiti ili otrovati, jer nakon kratkog vremena oboljeli ipak prečesto umiru od metastaza.

Odavno se oboljelima od raka govori kakav se veliki napredak postiče kemoterapijom, interferonima, interleukinima, terapijom matičnim stanicama, genskim terapijama, stereotaktičnim zračenjem, blokatorima angiogeneze i antitijelima. Ali pogleda li se detaljnije, vrlo brzo se shvaća kako statistike ne izgledaju tako dobro kako oboljeli isprva o statistici misle. Rak se nažalost još uvijek promatra kao jedna samosvojna bolest, a ne kao simptom tjelesnog oboljenja čovjeka.

“Tumorska bolest” je omogućila etabliranje metoda liječenja prema konvencionalnoj medicini (a to znači prema kirurgiji, zračenju, hormonskoj terapiji i kemoterapiji) u tolikoj mjeri da izgleda kako postoje isključivo te vrste liječenja. A zapravo, isključivo se tretira tumor, a ne čovjek. U te su se vrste terapija slile ogromne količine novca za istraživanje, ali za milijune oboljelih od raka to ne znači i proboj u liječenju, niti stvarni uspjeh liječenja.

Nažalost, takvim jednostranim pogledom zadnjih se desetljeća zaboravlja na čovjeka kao nositelja tumora. Čovjeka možemo ispravno liječiti jedino ako ga promatramo cjelovitog, a ne ako se usredotočimo samo na tumor. Rak je bolest koja pogađa cijelog čovjeka i danas mora svatko, više nego ikad prije, ponovno u svoje ruke preuzeti odgovornost za svoje zdravlje.

Rak je izlječiv.

Uvijek iznova doživljavam kako osobe u takozvanoj finalnoj fazi pobjeđuju rak. Zato se pokrenite i saznajte što već danas možete učiniti za sebe. Preuzmite odgovornost za svoje oboljenje.

Moja će Vam knjiga pritom sigurno dati kompetentnu potporu.

Carpe diem

Lothar Hirneise

**Nismo odgovorni samo za ono što učinimo,
već i za ono što ne učinimo!**

Molière

**Očekivati nešto za ništa je
najpopularniji oblik nade.**

**Ako se ništa ne
mijenja, ništa se neće ni
promijeniti!**

Što možete očekivati od ove knjige, a što ne biste trebali očekivati od ove knjige

Skoro bez iznimke ljudi na dijagnozu raka gledaju kao na vrstu kazne i nepravde. Takvo gledanje inicijalno stvara osjećaj bespomoćnosti. Ovaj osjećaj je međutim prvenstveno nastao zbog krivih članaka i izvještaja u medijima, te nedostatku informacija. **U većini slučajeva rak nije smrtna bolest kojoj se netko mora bespomoćno predati.**

Kako sam došao do ovoga zaključka koji svakako može izgledati “nevjerojatnim” u svjetlu velikog broja smrti čiji je uzrok rak? Nažalost, na ovo pitanje vam ne mogu odgovoriti u nekoliko riječi; to je zapravo razlog zašto sam napisao ovu detaljnu knjigu. Ako je pažljivo pročitate, razumjet ćete zašto sam došao do tako čvrstog uvjerenja, iako danas toliko mnogo ljudi umire od raka, rak nipošto nije tako opasna bolest kakvom se prikazuje.

Na narednim stranicama objasniti ću vam kako alopatska medicina liječi određenu vrstu raka i zašto alopatski liječnici vjeruju da to moraju raditi na taj način. Ovo je vrlo važno jer će vam omogućiti bolju komunikaciju s vašim liječnikom. Želim od samog početka razjasniti kako je vrlo važno voditi zadovoljavajući razgovor s vašim liječnicima, alternativnim praktikantima i drugim osobama od pomoći. Apsolutno predlažem usku suradnju s liječnicima (ovdje mislim na sve osobe od pomoći, bez obzira jesu li alternativni praktikanti, psiholozi i drugo), a protiv sam stava kao što je “riješit ću to sam”.

S druge strane moje mi iskustvo kazuje da je vrlo teško naći liječnika s kojim se uistinu može voditi dobar dijalog. Također bih želio objasniti svoju pristranost na početku knjige. Ja nisam niti za, niti protiv konvencionalne medicine, a isto se odnosi i na nekonvencionalnu medicinu. Isključivo sam zabrinut za dobrobit ljudi i za sve što doprinosi njihovu zdravlju. Ako sam zadnjih godina postao sve više zainteresiran za nekonvencionalnu medicinu, tada to nema nikakve veze s bilo kakvom pristranošću ili s osobnim interesima, već je to rezultat mojih vlastitih istraživanja koja su me uvjerila da konvencionalna medicina nije ni blizu toliko uspješna u liječenju bolesti poput raka kako mnogi pacijenti, nažalost, još uvijek vjeruju.

Vrlo mi je važno da to razumijete, jer ako autor piše pozitivno o ne-

konvencionalnim terapijama i pokaže greške konvencionalne medicine, onda se on svrstava na "ezoteričku stranu", ili čak i gore, autora se smatra "mrziteljem liječnika". Vjerujte mi, to je daleko od mojih namjera i interesa, i svatko tko me pozna zna da sam čovjek koji logično razmišlja i više voli diplomatski, a ne revolucionarni pristup.

Prirodno je da je taktika alopatskih liječnika da me prikažu kao njihovog neprijatelja. Isti ti liječnici nisu spremni ući u dijalog s onima koji ne dijele njihove poglede i odbacuju ih kao ekscentrike. Nazvati ekscentrikom osobu koja razmišlja drukčije ima i neke prednosti. Kao prvo, uvijek možete igrati ulogu onoga koji zna bolje, a drugo je ne trebate se mijenjati jer su vas već ionako prozvali.

Iz vlastitog iskustva znamo kako je najteže u životu promijeniti sebe. Naravno, to se odnosi i na liječnike, ili bolje rečeno, to se naročito odnosi na liječnike. Ja to razumijem. Osoba je na fakultetu studirala 5-6 godina, onda provela 2-4 godine na specijalizaciji i onda možda još nekoliko godina u bolnici kako bi stekla iskustvo. Iznenada dolazi gospodin Hirneise koji čak nije ni diplomirao medicinu i tvrdi kako je sve to znanje koje su prikupljali godinama djelomično, ako ne i potpuno krivo.

Nužno je da osoba ima izuzetno snažan karakter kako bi uvijek ispočetka preispitivala svoje znanje, a stoga i svoju osobnost. Vrlo je mali broj ljudi koji su to sposobni činiti. Zahvaljujem Bogu što mi je dao povlasticu da upoznam neke od tih ljudi. Vječno sam im zahvalan što su podijelili sa mnom toliko svojeg neprocjenjivog znanja. Bez njih nikad ne bih toliko mislio o tome zašto ljudi postaju bolesni ili kako mogu ozdraviti. U ovoj knjizi želio bih podijeliti s vama jedinstvenu temu koju sam razotkrio, o tome kako ljudi koji su najozbiljnije bolesni, mogu ponovo ozdraviti.

Da bi iz ove knjige naučili što je moguće više, također je neophodno uputiti vas i na one okolnosti koje vam se na prvi pogled čine kako nemaju nikakve veze s bolešću. Međutim, jedino u slučaju ako razumijete kako politički i financijski interesi mogu doprinijeti primjeni lijeka koji vam je propisan (koji će vam vjerojatno više štetiti nego pomoći), moći ćete imati otvoreni dijalog sa svojim liječnikom, dijalog koji će vam pomoći u odluci da li ćete preživjeti.

U skoro svakom slučaju takav dijalog može odrediti hoćete li ili nećete živjeti. To vam mora biti jasno i trebate se pripremiti za tu raspravu. Uvijek sam iznova zaprepašten koliko pacijenti malo znaju o

svojim bolestima. Svaka žena prelistava kataloge prije nego što naruči novu kuhinju, a da ne spominjemo muškarce i automobile. Međutim, kad dođe do kupovine terapije, veoma se mali broj pacijenata detaljno informira, radije se oslanja na izjave svojih susjeda i poznanika ili na izjave liječnika. Ako ste se začudili mojem izboru riječi: "kupovina terapije", to je vjerojatno zato što još uvijek ne smatrate kako je medicina slična svakoj drugoj poslovnoj djelatnosti.

Čak i ako je plaćanje organizirano drukčije (npr. preko osiguranja), u konačnici se svodi na kupovanje i prodavanje. Toga bi se uvijek trebali prisjetiti jer ste pacijent i zato jer na taj način nikad više nećete morati prihvatiti "neljubaznog prodavača terapija".

To nije poziv na cjenkanje kako biste ostvarili popust već prije poziv da se ravnopravno razgovara s liječnikom. Također, u toj je poslovnoj transakciji potrebno postaviti bar minimum zahtjeva koje bi na primjer postavili kod kupnje automobila. Biste li poslovali s prodavačem automobila koji bi na vaše pitanje može li se kupiti automobil u nekoj drugoj boji, odgovorio ovako: "uzmite ovaj koji imam ili idite kod drugog prodavača". Sasvim sigurno biste smjesta otišli i auto kupili negdje drugdje. Međutim, kad liječnik na pitanje pacijenta odgovori s uvredom ili arogantno, onda je to kod mnogih pacijenata prihvaćeno bez puno gundanja jer nisu svjesni kako njegovu plaću plaćaju iz mjesečne uplate osiguranju.

Još nešto: pacijenti vjeruju da ako nisu ljubazni prema svojim liječnicima, da će posljedica biti slabiji tretman. Nema sumnje kako to može biti istina, ali s druge strane svaki bi se pacijent trebao upitati želi li stvarno da ga liječi takav liječnik. Ako ovo što sam naveo može na vas ostaviti dojam kako nisam naklonjen liječnicima, to je 100% netočno, budući su mnogi liječnici moji dobri prijatelji. Ipak smatram kako moja prvenstvena odgovornost leži spram pacijenata, i osim toga, tijekom mog više nego 10-godišnjeg kliničkog iskustva, a prije svega mog iskustva s oboljelima od raka, naučio sam da su "neprijatni pacijenti" oni koji ozdravljuju. Pod "neprijatnim" ne mislim na one koji su arogantni ili bučni, već na one koji su zahtjevni. Vaš zahtjev je liječniku obveza i on vam treba pomoći koliko god je to moguće.

Dobri liječnici se nikad ne naljute na legitimna pitanja i oni znaju da su pacijenti nesigurni (naročito neposredno nakon dijagnosticiranja bolesti). Ako vam liječnik ne posvećuje dovoljno vremena, onda nađite drugog za kojeg ste dovoljno vrijedni da vam posveti svoje vrijeme.

Postoje dva razloga što u ovoj knjizi pišem “nešto više” o nekonvencionalnim terapijama liječenja raka nego što pišem o alopatskim terapijama. Prvo, oni koji kupuju ovu knjigu očekuju naučiti više o uspješnim terapijama, a ne o kemoterapiji i zračenju. Drugo, činjenica je da nije lako pisati o konvencionalnim terapijama ako ih želite opisati nezavisno od financiranja farmaceutske industrije i ako istodobno razmišljate o svojoj karijeri (kao što liječnik razmišlja).

Još jedan savjet: koristite ovu knjigu kao radnu knjigu. Ova je knjiga tako strukturirana kako bi znali što vam je važno kad je pročitate. Osim toga, bitno je razumjeti da čak i u holističkoj terapiji postoje stvari koje su neophodne, koje su važne i one koje nisu toliko važne. Kažem to zato jer znam da postoji mnogo knjiga i izvještaja u kojima su nabrojane stotine terapija. Nakon čitanja takvih materijala pacijent se ne sjeća što je pročitao, niti zna kako bi započeo “svoju” terapiju. Stoga preporučujem da za vrijeme čitanja vodite bilješke i da ne ostavljate niti jedno pitanje neodgovoreno. U pitanju je vaš život i sreća vaše obitelji. Ne žurite, u ovom času mislite samo na svoju budućnost. Sve ostalo je manje važno.

Međutim, od vas ne želim tajiti što ova knjiga ne može napraviti. Ona ne kaže kojom terapijom trebate danas započeti i ne može vas osloboditi odgovornosti da o svemu popričate s više različitih terapeuta. Više od svega, postoji još jedna stvar koju knjiga ne može uraditi: ne može vas promijeniti. Iz dubine svog srca želim da još danas započnete gledati svoju budućnost (ponovno) i to u ekstremno pozitivnom smislu, te da kroz vizualizaciju i aktivnosti sami kreirate svoju budućnost. Moguće je sve čemu ste se dosad nadali!

1.

**Medicinski
"status quo"**

Zašto su ova knjiga i program 3E tako neophodni!

Posljednjih sam godina putovao svijetom ne bih li našao i istražio uspješne terapije liječenja raka. U početku sam to radio iz osobnih razloga, a kasnije kao direktor istraživanja “Nacionalnog fonda za alternativnu medicinu” (National Foundation for Alternative Medicine) iz Washingtona. Danas to radim kao predsjednik njemačke udruge “Ljudi protiv raka” (Menschen gegen Krebs). Bez obzira jesam li bio u Meksiku, Rusiji ili Italiji, ubrzo mi je postalo jasno kako medicina nije znanost. Kad biste vi ili neki vaš poznanik konzultirali tri liječnika za mišljenje o nekom zdravstvenom problemu, nema sumnje da bi dobili tri različita mišljenja. To nema apsolutno nikakve veze sa znanošću i ako izuzmemo kirurgiju i prvu pomoć ovakva “ne-znanost” prožima sve ostale grane medicine.

Puno bolja nisu bila ni moja putovanja kroz onkološku literaturu. I ovdje su izjave suprotne, a rasprave s liječnicima o rezultatima objavljenih testova vode do totalne zbrke. Ista studija može biti okarakterizirana kao: “ovo je novi prodor medicine” ili “zaboravite ovu studiju, samo pogledajte tko ju je financirao”. Osoba koja logički rasuđuje rekla bi kako je današnja konvencionalna medicina ništa drugo do skup kontradiktornih izjava. Iz tog skupa izjava svatko može izvući što želi, miran i spokojan jer ga štite osiguravajuće agencije, vlasti i veći broj medicinskih udruženja. Odavno sam zaključio kako bih mogao utrošiti još puno godina slušajući najrazličitija objašnjenja o tomu što je rak, kako započinje i možda najviše od svega kako se treba liječiti. Tada sam počeo detaljno proučavati materijale koje sam prikupio, te sam nekoliko mjeseci proveo procjenjujući ih. Najvažnije saznanje u početnoj procjeni materijala s mojih putovanja bila je očita sličnost između onih koji su preživjeli rak u tzv. “završnoj fazi”.

To me je po prvi puta dovelo do ispravnog gledišta prema onkologiji – i to iz perspektive pacijenta, a ne liječnika ili znanstvenika. S tog je stajališta bilo napokon moguće ponovo logički prihvatiti onkologiju. Kao prvo, mogao sam prethodno prikupljeno znanje staviti u logički sustav i precizno posložiti teorije o podrijetlu i liječenju raka u odgovarajuće kategorije. Drugo, sve te različite teorije u konvencional-

nim i nekonvencionalnim terapijama nisu me više zbunjivale. Naprotiv, postale su potpora kod utvrđivanja istine.

Ubrzo su postala očita dva rezultata. Prvo sam shvatio da pacijent u završnoj fazi raka može biti liječen puno uspješnije ako na njemu nije obilno primjenjivana niti jedna konvencionalna terapija. Na žalost, u zapadnome su svijetu takvi pacijenti vrlo rijetki jer standardna medicinska praksa (a na žalost i zakonodavstvo) isključivo dopušta (čitajte: plaća) samo konvencionalne terapije. Druga stvar koju sam zaključio je da ljudi koji su ozbiljno oboljeli od raka i koji su se izliječili, nikad nisu bili liječeni preparatima koji su stvoreni kao lijekovi. Naprotiv, liječeni su pojedinačnim mentalnim ili duhovnim radom i/ili kombinacijom terapija koje uključuju detoksikaciju i poseban način prehrane. Primijetio sam i kako niti jedan od ozdravljenih pacijenata nije dobivao terapiju koja ima ozbiljne popratne pojave za vrijeme uznapredovale faze bolesti (iako je prirodno da se to često događa za vrijeme prve terapije ili prvih terapija).

Staro pravilo "Primum non nocere" (latinski – Prvo ne škoditi) nažalost je zaboravljeno u medicini 19.-og i 20.-og stoljeća. Liječenje u skladu s tim pravilom izravnije je i s manje komplikacija nego što nudi moderna medicina, a odvelo je pacijente na put ozdravljenja. Sad vjerojatno razmišljate: "Dobro, ali ovo nije ništa novo". Zašto se onda iz ovoga pravila nisu izvukli zaključci ili posljedice? Zašto nitko nije započeo sistematizirati to znanje kako bi Svakome bilo na raspolaganju? Zašto svatko vjeruje da može prodavati svoj dio velike onkološke zagonetke? Brzo sam pronašao odgovor na ova pitanja. Ja jednostavno nisam bio "uhvaćen" u niti jedan od sustava za koje su normalno vezani svi oni koji posjeduju bar dio znanja. Nisam morao zarađivati za život prodajući terapije ili lijekove. Nisam bio primoran iz političkih ili financijskih razloga promicati svoju karijeru. Nikad nisam javno podržavao nešto čega bih se kasnije morao odreći ili nešto što bi dovelo do gubitka mog obraza.

Na prvi pogled ovo vam se ne mora činiti značajnim. Ali ako bolje pogledate tko podržava što i zašto, onda ćete brzo shvatiti da to uvijek igra značajnu ulogu. Ja sam stoga taj za kojega se zdravo razumskim rječnikom kaže "neovisan". Naravno da mi je moje psihoanalitičko iskustvo i matematičko-logički način razmišljanja kasnije pomogao integrirati prikupljeno znanje u Program "3E". Tek kad sam se osvrnuo unazad, shvatio sam kako je svođenje mog onkološkog iskustva u jedan

sustav, više od svega omogućila moja financijska i intelektualna neovisnost.

Nakon svih tih “otkrića” počeo sam onkologiju sagledavati u cijelosti s “moje” znanstvene pozicije. A također i razmatrati moja buduća iskustva uvijek i isključivo iz kritičke perspektive. Sagledavanje terapija s iskustvenog gledišta (teorija iskustva) ne znači napuštanje znanstvenog puta, nego baš suprotno.

Danas sam više znanstvenik nego onda kad sam vjerovao u sve nedokazane medicinske “činjenice”. Danas kad razmišljam koliko osoba treba vitamina C, ili je li “nemogućnost proizvodnje vitamina C” u našem tijelu stvarno manjkavost naših gena (kako još uvijek vjeruje mnogo “znanstvenika”), moje mi “sustavno 3E razmišljanje” brzo pomaže pronaći odgovor. Ako ću ovom knjigom biti uspješan u poticanju na ovakvo sustavno razmišljanje, i ako ću moći raščistiti zašto je to važno za zdravlje, onda sam postigao svoj cilj.

Podrijetlo programa 3E

Nakon procjene svih raspoloživih podataka koje sam prikupio i nakon brojnih razgovora s pacijentima i terapeutima iz mnogo zemalja, počeo sam postavljati i ostala pitanja pacijentima koji su preživjeli završnu fazu raka. I po prvi put svi su odgovori imali smisla i mogli su biti objašnjeni "mojim sustavom". Od tada za mene nije bilo više neobjašnjivih "spontanih remisija" ili "čudotvornih izlječenja", već su to ljudi koji su se većinom prepustili osjećajima (čak i nesvjesno), umjesto razumijevanju, i koji su našli pravi put k novom zdravlju.

Ako želimo razumjeti zašto su ljudi zdravi, najprije se moramo suočiti s problemom energije. Jeste li se ikad zapitali u čemu je razlika između mrtve osobe i iste te osobe tisućinku sekunde prije nego što je umrla. Pod mikroskopom ili za vrijeme CT pretraživanja sve bi izgledalo isto. Čak bi i krvna slika bila ista, a ipak usprkos tomu razlika ne bi mogla biti veća.

Većina bi ljudi izjavila da je razlika u tome što osoba ima ili nema dušu. A ja to zovem razlikom u energiji. Da bi bolje razumjeli na što mislim kad u ovoj knjizi govorim o energiji, najprije ću tu riječ preciznije definirati. Za mene je energija nevidljiva sila života koja se ne može stvoriti niti uništiti, ali može teći ili ne teći. Stoga možemo stvoriti uvjete u kojima energija može teći, kao što je stvaranje novoga života, ili možemo razoriti strukture, te imamo smetnje protoka energije (to obično zovemo bolest), ili pak dopustiti da energija potpuno istekne (smrt). Između ta dva stanja postoje milioni međukoraka (bolest, ljubav, vjera, sućut, itd.) koji određuju naš svakodnevni život. Uz ovu riječ (energija), riječ red ima najvažniju ulogu. Veći red u sustavu dovodi do većeg protoka energije. Kao primjer razmotrimo naš proces starenja. Najveći je red onoga dana kad smo se rodili. Od tog trenutka neumoljivo krećemo prema entropiji (što je suprotno od reda), tj. u kaos. Sve što smo poduzeli do svoje smrti služi redu i radi protiv entropije.

Za ljude, ali također i za životinje i biljke, to znači da je jedan od naših glavnih zadataka svakodnevno unošenje reda u naše živote. To najčešće radimo pomoću svjetla, hrane i naših misli, ili kako to religija zove – putem duhovnosti. Što smo stariji, više napora trebamo posvetiti tom području, a to nam postaje i važnije. Sigurno ste imali prilike uvidjeti činjenicu da su stariji ljudi "tvrdoglaviji" i "sve više opsjednuti".

Oni ručaju i večeraju u točno vrijeme i pridržavaju se točno određenog dnevnog rasporeda. Iza toga ne stoji ništa drugo nego dobro smišljen sustav koji se suprotstavlja stalnom povećanju entropije u starijoj dobi. Ta entropija je zapravo pokušaj transformacije uređenih struktura u neuređene.

Mi starimo jer nakon rođenja sile entropije pobjeđuju naše tijelo i zato što homeostaza (ravnoteža) ne može više prevladati te destruktivne sile.

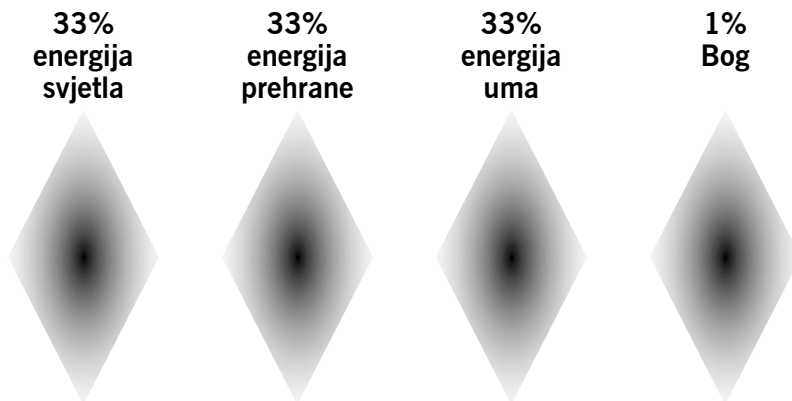
Zakon poretka

Pogledajte samo širom otvorenih očiju što Amerikanci, a također i mi Europljani jedemo i brzo ćete uvidjeti da je u "plastičnoj hrani" broj vrijednih sastojaka jednak nuli. U toj je hrani također prisutno puno otrova. Ali kako to da ljudi desetljećima jedu takovu hranu, a da nisu ozbiljno bolesni?

Uobičajeni "znanstveni" odgovor na to pitanje je "radi zdravih gena". Takve izjave nisu ništa drugo nego riječi očajnika, tj. riječi onih ljudi koji ne mogu objasniti zašto je nešto upravo takvo kakvo je. Ili razmotrimo sve mudre knjige o prehrani. Kad bi to što je napisano o vitaminima, enzimima, hormonima i drugom bilo istina, puno bi mojih prijatelja već odavno bilo mrtvo od skorbuta (pušenjem se uništava vitamin C) ili kroničnih bolesti (jer ne jedu skoro ništa zdravo). Slično tomu, alkoholičari, anoreksičari i milijuni ljudi u Indiji i Africi pokazuju koliko su vitamini, enzimi, minerali i drugo zaista važni.

Dobro, a zašto onda svi ti pothranjeni ljudi nisu mrtvi?

Zamislimo da je ljudsko tijelo bačva u koju se energija mora dnevno napuniti (slično rezervoaru u automobilu). Međutim, suprotno od goriva za automobil, postoje barem tri glavna izvora energije koji se mogu "natočiti" u ljude, a to su prehrana, svjetlo i naše misli. Tako ako jedna vrsta energije zakaže, imamo raspoložive ostale dvije vrste. To također

objašnjava naš prethodni primjer – zašto ljudi koji puše i loše se hrane, nužno ne obole. Sve dok je osoba sposobna koristiti druge izvore energije, ona može održati red u svojem životu.

Na nesreću sva tri izvora energije ne stvaraju istu (neophodnu) životnu energiju na isti način kod svih ljudi. Nije svaka osoba sposobna unijeti toliko energije kroz molitvu ili meditaciju da ne treba uzimati hranu kao što može indijski joga majstor. Dokaz tomu je da ne može svatko biti uspješan kad se mnogo vremena nalazi na otvorenom (npr. u prirodi), da bi umjesto zdrave hrane jeo hamburgere ili neku drugu hranu bez vrijednih sastojaka. Čak i najbolja ishrana ne može pomoći osobi koja nije sposobna iskoristiti ostale izvore energije koji su joj dostupni. Samo ako smo sposobni koristiti sve tri vrste energetskih izvora, možemo biti sigurni da se nećemo razboljeti ili da je započeo proces oporavka.

Veliki broj ljudi da bi živjelo (i preživjelo) treba samo 40% dostupne energije, ostali pak trebaju 70%. Sve dok su sposobni prikupiti dovoljno energije za život, oni neće postati bolesni. Međutim, za vrijeme normalnog procesa starenja, postupno akumuliranih otrova i “potrošnog materijala”, postaje sve teže zadržati potrebnu energiju. Isti se problem pojavljuje ako je netko bolestan, pa mu ta bolest “otima” energiju. Pošto skoro sve bolesti uzimaju energiju, pacijent mora preuzeti inicijativu i izbjegavati “otimače” energije. To su: loša prehrana, negativni ljudi i negativne misli. Kao što i sami znate, lošom prehranom možete ostarjeti, ali u trenutku kad se razbolite, te ako želite ozdraviti, ne možete si više priuštiti lošu prehranu.

Usput, ovo objašnjava i “folklorne greške”. Sigurno ste čuli rečenicu kao “Da, ali moj djed je pušio i s 90 godina i nije imao karcinom pluća” ili “Moj djed je jedino jeo maslac i masne kobasice i bio je zdrav cijelog života; to jednostavno ne može biti tako loše”. Nedvojbeno svi su ti ljudi u pravu. Mnogo ljudi može pušiti 60 godina i ne dobiti karcinom pluća. Ostali mogu loše jesti desetke godina i još uvijek ostati zdravi. Međutim, ovdje se nije spomenulo ono što su ti ljudi radili PRAVILNO. Većina promatrača vidi samo cigarete i ne razumiju da drugi izvori energije kompenziraju potrošnju cigareta (koje sigurno otimaju energiju). Međutim, ako ste oboljeli od raka, onda su se neke stanice već promijenile, krađu vam energiju i ne možete si priuštiti daljnju krađu. Ako mislite da možete nastaviti pušiti ili loše jesti, a oboljeli ste od raka, onda morate ponovo pročitati ovo poglavlje.

Postoje li uistinu bolesti?

Liječnici su tisućama godina govorili o važnosti jedinstva tijela (prehrane), duše (svjetla) i duha (razmišljanja, vjerovanja). Međutim, ovo se jedinstvo sve više zaboravlja u medicini 20.-og i 21.-og stoljeća. Zbog "gladi" za profitom zadnja dva stoljeća pojavilo se toliko bolesti da ih čak ni liječnici ne mogu sve nabrojati. Ali veliko pitanje ovoga stoljeća je: "Postoji li uistinu bolest ili je ono što nazivamo bolest ništa drugo nego odabrana skupina simptoma?". Još malo razmislite o ovom pitanju prije nego što ga odbacite kao suludo. Navedite bilo koju bolest i na trenutak razmotrite postoji li uistinu. Multipla skleroza (MS), rak, reumatizam, povišeni krvni tlak, u krajnjoj su analizi sindromi (više različitih simptoma), a ne bolesti.

Na prvi se pogled može reći kako nije važno zvati to bolešću ili simptomom. Međutim na drugi pogled to je značajna razlika. Kad pacijent koji pati od neke bolesti dođe kod liječnika, liječi se od te bolesti. Kad pacijent sa simptomom dođe liječniku, bit će liječen simptom ili simptomi, ali liječnik nikad ne istražuje i ne liječi uzrok tih simptoma. Međutim, ako kao liječnik pretpostavim da su rak, MS, reumatizam, i drugo bolesti, onda ne moram niti počinjati tražiti njihov uzrok. Danas liječnici idu tako daleko da povišeni krvni tlak, povišenu razinu kolesterola ili migrenu liječe medikamentima. Nitko se i ne pita zašto naše tijelo stvara povišeni tlak, ima li bol ikakvog smisla ili je to možda dio procesa samoiscjeljenja. Potpuno smo izgubili vjeru u evoluciju i umjesto toga vjerujemo u idole zvane geni i dvostruko slijepe studije. Do danas ne znamo kako funkcionira naše pamćenje ili zašto muškarcima raste brada. A da uopće ne spominjem kako postoji "stroj" u kojeg se ulijeva voda i trava, a proizvodi mlijeko i meso. Taj se stroj zove krava. Mi još čak nismo niti počeli razumijevati svakodnevne pojave i osjećaje kao što su glad, žeđ, ljutnja, snovi, veselje, simpatija, antipatija – a istodobno vjerujemo da možemo dešifrirati jezik gena. Sve ove stvari međutim imaju neke veze s energijom.

Glad i žeđ obično nazivamo osjećajima, isto kao i ljubav i ljutnju. Ali što se zapravo krije iza termina "osjećaj"? Ovdje govorimo o protoku energije i središnje je pitanje: "Kakav utjecaj ima protok energije na naše zdravlje?". Dopustite mi da to objasnim na sljedeći način: ta energija ima presudan utjecaj na naše zdravlje i samo zbog toga što liječnici

o tomu ništa ne uče za vrijeme svojega studija, ne znači da ta energija nije važna u medicini.

Samo se zamislite kako se osjećate kad vam je mokraćni mjehur pun. Prije ili kasnije taj će osjećaj dominirati tim trenutkom vašeg života. Bez obzira vozite li automobil, plivate ili jedete – pritisak u vašem mjehuru vladat će cijelom situacijom. Ta je energija čak sposobna utjecati na vaše snove. Vrlo vjerojatno ste sanjali da morate mokriti i probudili ste se. Osjećaj punog mjehura je samo jedan primjer. Ljubav, i naročito zaljubljenost, ljutnja, mržnja, glad, vjera, strah, i drugo isto su važni i vladaju našim svakodnevnim životom. Ne čini li se ludo da ove važne stvari ne igraju nikakvu ulogu u današnjoj medicini? Godinama sam to uočavao u svom kliničkom radu. Sve je bilo usredotočeno na bolest i na liječenje lijekovima. Nikad nisam sumnjao da je sustav kriv, bio sam 100% siguran kako sve to ima svoje razloge. Možda baš radi toga mogu danas tako dobro razumjeti liječnike. Većina njih su vrlo dobri ljudi koji rade u nehumanom sustavu iz kojeg mogu izaći samo uz značajne financijske i osobne posljedice. Ipak, moramo priznati da je današnje liječenje kroničnih bolesti doseglo kraj slijepe ulice.

Osnove kauzanetike

Jeste li ikad razmišljali kako je moguće da od jednog spermija i jednog jajašca nastane nešto tako veličanstveno kao što je čovjek? Iako nam embriologija može puno toga objasniti, ipak su nam i dalje nepoznati detalji trudnoće. Sigurno se slažete sa mnom kako je apsolutno veličanstven rezultat što ga je evolucija proizvela nakon milijuna godina. I ako ne pripadate skupini ljudi koja vjeruje u evoluciju, ipak se slažete sa mnom da je Bog stvorivši čovjeka, stvorio nešto nadasve jedinstveno.

I tek onda kad shvatimo objašnjenje biokemičara ili medicinara da se u svakoj sekundi našeg života odvijaju milijuni procesa kako bi i dalje bili živi, postajemo ponizni i klanjamo se prirodi. Ali što se više istraživača bavi genima i pojedinim procesima u stanicima, i što više doznajemo o procesima zahvaljujući kojima smo živi, to medicina postaje sujetnija.

Farmaceutske tvrtke i njihovi pomagači sve češće pokušavaju (zbog financijskih razloga) objasniti zašto čovjek obolijeva i kako se bolesti liječe. Ali ostaje činjenica kako nakon toliko mnogo godina proučavanja, još uvijek ne znamo apsolutno ništa zbog čega se stanice ponašaju na način na koji se ponašaju. Ne razumijemo gene niti mitohondrije, niti organe, a pogotovo ne znamo kako je moguće da međusobno komunicira 100 bilijuna stanica. Imenujemo pojedine elemente i znamo djelomično za što je nadležna određena stanična nakupina, kao na primjer jetra ili mozak, ali niti približno ne razumijemo kako se takav sustav rađa (a svaki je čovjek takav sustav) i kako on preživljava.

Razlog tomu je taj što je naša zapadna medicina nastala iz patologije i da sve do danas u njenom razmišljanju ne igra ulogu ono što je najvažnije u životu, a to je energija. Koliko se teško nosimo s tom riječi možemo vidjeti i po tomu da u našem jeziku nemamo točnu definiciju riječi energija. Ali puno je gore to da riječ energija ne igra nikakvu ulogu niti u izobrazbi liječnika, izuzev istočnjačke medicine.

Ali kako liječnik može i približno razumjeti sustav, a svaki čovjek je sustav, ako ne razmišlja o energijama. Najvažnije stvari u našem životu – ljubav, vjera, seksualnost, sve su to energije. I ako sad uočimo da je i novac oblik energije, možemo samo vrtjeti glavom u nevjerici kako se većina liječnika ne zanima ni približno za stvari koje su čovjeku najvažnije. Umjesto toga razmatrajući o oboljenjima sve više govorimo o

materiji. Tako se govori kako srčani udari nastaju zbog zakrećenih krvnih žila (zbog plaka), rak zbog otrovnih tvari, a sve druge bolesti zbog klica, odnosno neke druge bolesti su autoimune.

Sokrat se prije 2400 godina nije ustručavao priznati da jedino zna da ništa ne zna, dok čovjek 21. stoljeća s tim ima velikih problema. Umjesto da preispitujemo **zašto?**, kao što su to veliki filozofi oduvijek činili, danas to pitanje često zapostavljamo. Možda nam vrijeme prebrzo leti da bismo zastali i postavili najvažnije pitanje: **zašto?**

Kauzanetika

U riječi kauzanetika nalazimo dvije latinske riječi, *causa* što znači razlog i *sane* = razborito, tj. pametno. Prema tomu kauzanetika znači razborito istraživanje uzroka. U tom objašnjenju je glavni čimbenik mala ali snažna riječ **zašto**. Već se dugi niz godina bavim problematikom raka, te vjerojatno na ovoj planeti ima malo ljudi koji su više od mene proputovali svijet kako bi razumjeli rak i kako se rak treba liječiti. Do prije nekoliko godina vjerovao sam da će me u onkologiji cijeli život pratiti Sokratove riječi, jer što sam više stjecao saznanja o raku, više sam ostajao zbunjen.

Neki kažu da su krivi geni. Ne, ne, krivi su mitohondriji, kažu drugi. I molim vas nemojte zaboraviti psihičke konflikte, i problem adrenalina, i promjene na membranama stanica itd, itd. Zbunjenost se može čak i povećati ne samo kad govorimo o teorijama nastanka raka, nego kad i pokušamo izvući zaključke terapijskih učinaka.

Razaranje tumora pomoću otrovnih tvari ili zračenja, imunološka modulacija ili pojačavanje imuniteta, svladavanje konflikta, vitamini i terapije frekvencije, itd, itd.

Bez sumnje, dosta se znanja nakupilo u mojoj glavi kroz sve te godine i više sam puta bio uvjeren da razumijem što je rak i kako bi se rak trebao liječiti.

Ali svaki put kad sam bio uvjeren da sam jako blizu razumijevanju raka, umrli bi pacijenti za koje sam smatrao da su na dobrom putu k izlječenju. Dok je jednom pacijentu neka terapija i pomogla, kako sam isprva mislio, drugi je pacijent umro, iako je dobio istu terapiju kao i onaj prvi. Bez obzira radi li se o kemoterapiji, vitaminu C u visokim dozama ili o svladavanju konflikata. Znači mora postojati još nešto **povrh toga** što je odgovorno zašto neki pacijenti umiru a neki ne.